

ממטה למעלה, והיא מתעטרת באותן התשבחות. עכשו יש להוציא ברכות לכל החברים ממעלה למטה בדרגה הקדושה הזו, ורבי אלעזר (שרבי אלעזר) בנו יאמר מאותם הדברים המעלים שלמד מאביו.

פתח רבי אלעזר ואמר, (בראשית (כט) וירא ונהגה באר בשדה וגו', ונאספו שמה כל העדרים וגו'. יש להסתפל בפסוקים הללו, והם בסוד החכמה שלמדתי מאבא, וכך למדתי: וירא ונהגה באר בשדה, איזו באר? זהו שפתוב (במדבר כא) באר חפרוה שרים פרוה נדיבי העם. ונהגה שם שלשה עברי צאן רבצים עליה, אלו הם נצח סוד יסוד, שאלו הם הרובצים עליה ועומדים עליה. ומאילה מתמלאת הבאר הזו בברכות.

כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים, שהרי מהבאר הזו נזונים עליונים ותחתונים (עולמות תחתונים), וכלם מתברכים באחד. והאבן גדולה על פי הבאר, זהו הדין הקשה שעומד עליה מהצד האחר להניק לה (ממנה). ונאספו שמה כל העדרים, אלו הם ששת פתרי המלך שכלם מתכנסים ומשפיעים ברכות מראש המלך ומריקים לתוכה. וכשכלם מתחברים כאחד להריק בה, אז פתוב וגללו את האבן מעל פי הבאר, מנדיין (גוללים) את אותו הדין הקשה ומעבירים אותו ממנה.

והשקו את הצאן, מריקים ברכות מאותה באר לעליונים ולתחתונים. אחר כך - והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה. ושב אותו הדין למקומו, משום שצריך לו לבשם את העולם ולתקן העולם. ועכשו הרי הקדוש ברוך הוא מריק עליכם ברכות ממעין הנחל, ומכם מתברכים

תשבחן מתתא לעילא, והיא מתעטרת באינון תשבחן. השתא אית לאפקא ברכאן לכלהו חבריאי מעילא לתתא, בהאי דרגא קדישא, ורבי אלעזר (ס"א רבי אלעזר) בריה לימא מאינון מלין מעליין דאוליף מאבוי.

פתח רבי אלעזר ואמר, (בראשית כט) וירא ונהגה באר בשדה וגו'. ונאספו שמה כל העדרים וגו'. הני קראי אית לאסתפלא בהו, וברזא דחכמתא אינון, דאוליפנא מאבא, והכי אוליפנא, וירא ונהגה באר בשדה, מאן באר. דא הוא דכתיב, (במדבר כא) באר חפרוה שרים פרוה נדיבי העם. ונהגה שם שלשה עברי צאן רובצים עליה, אלין אינון נצח הוד יסוד, דאלין אינון רביעין עלה, וקיימין עלה, ומאלין אתמליא ברכאן ההיא באר.

כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים, דהא מן האי באר אתזנו עלאין ותתאין (נ"א עלמין תתאין), ומתברכאן פלהו כחדא. והאבן גדולה על פי הבאר, דא הוא דינא קשיא, דקיימא עלה מסטרא אחרא לינקא לה (נ"א מינה). ונאספו שמה כל העדרים, אלין אינון שית פתרי מלכא, דמתכנשי כלהו, ונגדי ברכאן מרישא דמלכא, ומריקן בה. וכד אתחבראן פלהו כחדא לארקא בה, פתיב וגללו את האבן מעל פי הבאר, מנדיין (ס"א מנדיין) לההוא דינא קשיא, ומעברין ליה מינה. והשקו את הצאן, מריקין ברכאן מההיא באר, לעלאין ותתאין לבתר והשיבו את האבן על פי הבאר למקומה. תב ההוא דינא לאתריה, בגין דאצטריך ליה לבשמא עלמא, ולתקנא עלמא. והשתא הא קדשא בריך הוא אריק עליכו ברכאן, ממבוועא דנחלא, ולתקן העולם. ועכשו הרי הקדוש ברוך הוא מריק עליכם ברכות ממעין הנחל, ומכם מתברכים